

Glsen Gönenç

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

14.6.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

İçimde bir acı var;
Ölmek isteyip de ölemediğim,
Sensiz olmak isteyip de olamadığım.

Sevmediğini biliyorum sevgilim,
Üzülme n'olur,
İtiraf ediyorum işte, ben de seni sevmiyorum,
Yaşattığın acıyı seviyorum...

Gülşen Göneng

Adaletin

Verdi kör adaletin cezasını;
İşkence, hem de ağır ağır.
Acımdan bas bas bağırdım:
Hak etmek diye bir suç var mı? !
Duymayınca anladım, kulakları da sağır!

Gülsen Göneng

Ađlak Mızrak

Ađlak mızrak olmak nedir bilir misin?
Hem ağlayıp hem acıtmak,
Hem acıyıp hem ağlatmak,
Varolmak için açılan yaralarla
Koca bir hiç olmak.

Gülsen Göneng

Anı

Bir çocuğun oyuncağı kırıldı, ağladı.
Dilek tuttun, bir yıldız kaydı.
Vapurda simit attığın bir martı,
Hepsi tıpkı benim gibi, küçük bir anı.

Gölsen Göneng

Ateş

Koşarak geldin,
Aniden durmak zorunda kaldın,
Biraz yaklaştın,
Yanarsın dedim,
Sıcaklığımı hissettin,
Bile bile yanacağım dedin,
Hala anlamadın;
Bu sadece ısı,
Henüz düşmedin ateşime,
Yakmadım seni.

Gülşen Göneng

Bilmiyorum

Keşke beni terketseydin,
O zaman bilirdim varolup olmadığını,
Bilirdim, tükenmiş, yıpratılmış da olsa birşeylerin olduğunu,
Bilirdim, bir zamanlar sevdiğini,
Ya da hep seveceğini,
Şimdi hiçbir şey bilmiyorum,
Keşke beni terk etseydin!

Gülsen Göneng

Cadı

Beni kendine karşı değil,
bana karşı korumalısın.
Ben bana raęmen sevdim seni.

İçimdeki cadı hiç durmadan kara büyüler yapar,
mutsuzluk büyüsü,
kapis büyüsü,
çocukluk büyüsü,
ayırılma büyüsü...

Cadıyı yokedemezsin,
Büyülerini engellemek için sevmek yetmez,
Özen, ilgi ve şefkat gerek.

Gülsen Göneng

Cinayet

Kusursuz bir cinayet işlemeliydim, seni kalbimden çıkarmak için,
Bir bıçak darbesi bitirdi herşeyi.
Kanarken deştiğim kalbim için için,
Kusursuz bir intihar oldu.

Gülşen Göneng

Çarpım Tablosu

Aşk bir çarpım tablosuymuş,
Kabullenmek ve tekrarlamadan oluşan,
Sular gibi ezberlemeye hiç gerek yokmuş,
Ben etkisiz eleman, sen ise yutan.

Gülşen Göneng

Çelişki

Giderken mutluluklar diledin.
Yaptığınla çelişme,
Bana kendini dileme!

Gülsen Göneng

Çıkmaz Aşk

Tabelayı okudum:
Çıkmaz Aşk.
Bile bile girdim.
Boşversene.
Can çıkar, çıkmaz aşk!

Gülşen Göneng

Çikolata

Sıcak ve yumuşak,
Esmer ve tatlı,
Mis gibi kokan,
Tam tadarken içimi yakan,
Neden onu sevdiğimi hep soran, çikolatam;
Beden, kalbe zararlı şeyleri seviyor da ondan!

Gülşen Göneng

Dağ Köyü

Yağa yağa kapattın tüm yollarımı,
İlk kez görmüyorum ki kış aylarını,
Senin kadar görmesem de yağanı,
Bekliyorum, elbette gelecek yaz ayları.

Gülşen Göneng

Delik Deşik

Yıllarca ben kendimi yıktım, siz beni yıktınız,
Ben kendimi yaparken, siz hep sıkıldınız,
Baktınız ki toparlandım, kalacağım yalnız,
Giderken yüreğime birer kurşun sıktınız.

Gülşen Göneng

Deliler

Ben sustukça onlar konuşuyor,
Ben konuştuğça onlar coşuyor,
Feryatlarım çığlıklarını bastıramıyor,
Bazısı çok arsız, alay bile ediyor,
Bıktım seslerinden, geceleri hiç uyunmuyor!
Niçin sesleri bir türlü dinmiyor?
Neden kimse onları duymuyor?

Gülsen Göneng

Denizler

Derin denizlere açılmak istiyorum,
Her seferinde gördüklerime hayran kalmak,
Dalgaların savurmasındaki coşkuda bile dingin olmak,
Hep keşfedip hiç bulamamak.

Her zaman aynı tanıdık boşluk,
Yalpalana yalpalana yorgunluk,
Hep dibi görmekten bir suskunluk,
Sığ denizde boğuluyorum.

Gülsen Göneng

Derinde

Yüz çizgilerinde,
Kaçamak bakan gözlerinin içinde,
Yakarken sigarayı titreyen ellerinde,
İçine çekerken o ilk nefeste,
Aşkımız,
Derinde.

Gülsen Göneng

Fatihçikler

Önce dışarıdan kuşattınız, her yerimden çevrelediniz,
Sonra yavaş yavaş içeriden işgal ettiniz,
Ne güzel de isim verdiniz, buna fetih dediniz,
Topraklarım inledikçe, hakettin, dediniz,
Neden hakettiğimi hiç söyleyemediniz,
Ey fatihler, sizden bile çok nefret ettiğim şey, adaletiniz!

Gülşen Göneng

Gelme

O kadar beyazsın ki, kar gibi,
Bense karanlığım, hem de zifiri,
Gelme sakın, korkarım yoketmekten seni.

Gölsen Göneng

Güç

Öldüğümü sandım uçurumdan attıklarında beni,
Ayıldığımda her yerim ağrıyordu, iç kanamam vardı,
Yoldan geçenlerin içinde kalbim, bir ona ısındı.
Belli olmuyordu ne kadar kötü düştüğüm,
Gücün var mı dedim, anlatım nasıl ittiklerini beni.
Hadi kalk ayağa dedi, uzattı elini,
Zar zor kalkınca ayağa dedim ki,
Dizlerim tutmuyor, kucağına al beni,
Benim sana gücüm yetmezmiş, sonra anladım, dedi.

Gülşen Göneng

Güller

Bakımsız bahçeler buldum, o gizli bahçeyi ararken,
Ellerim kanadı ayırık otlarını toplarken,
Pes etmedim, güller emek ister dedim,
Ektim tohumları birer birer, suyunu ben verdim, güneş de bendim.
Hep az veriyorum sandım, güllerim hiç açmazken,
Meğer açmazmış güller, toprak bu kadar gübre doluyken!

Gülşen Göneng

Haklı

Haklısın, aşk göze almakmış birşeyleri,
İkimiz de göze aldık,
Ben sen olmadan seni sevmeyi,
Sen ise ben olmadan sevmeyi.

Gülsen Göneng

Hançer

Önce elinde hançerle bir çizik açtın yüreğime,
İnce ince kanarken yaram, sapladın defalarca hançerini,
Yetmedi,
Söküp aldın yüreğimi derinden, yerinden,
Hoyratça ayaklarının altında çiğnemene de dayanırdı zavallı yüreğim,
Eğer bir gün geri vermeseydin...

Gülşen Göneng

İstek

Destan çağları geride kaldı,
Evcilik oyunlarıysa hepten baydı,
Ne kadar da çok şey istiyoruz artık,
Küçük bir aşk, bir parça huzur.

Gülşen Göneng

Kan

Her aşkta kan vardır, hepsi bana tanıdık,
Akması gerekmez, önemli olan kaynama noktası,
Kaynaya kaynaya damarlarıma sığmadı da taşı,
Hep aktı, hep aktı...
Kan gölüne döndü ortalık,
Dönüp de bir gün bakmadı!

Gülsen Göneng

Kapılar

Açmaya korktun, kapalı ama kilitli olmayan kalenin kapılarını,
Sanki biliyordum açamayacağını da, o yüzden uzattım saçlarımı,
Anladım ki, ne kadar uzatırsam uzatayım saçlarımı,
Asıl kapalı olan senin yüreğinin kapıları.

Gülşen Göneng

Keçiler

Önce sizleri, sonra onları tanıdım,
Zamanla herkesi birbirine karıştırdım,
Onlar sizmiş, siz onlarmışsınız sanırım,
Derken baktım, hiç kalmamış tadım,
Sanki bir yerlerde takılı kaldım,
En sonunda keçileri kaçırdım.

Gülşen Göneng

Kızmiyorum

Bana kızma diyorsun.
Niye kızayım sana?
Ayağıma basmadın ki,
Sadece yüreğimi söküp aldın.

Gülşen Göneng

Kimsesiz

Yine bir anın içine hapsedildim, yine kimsesiz,
İsyân etmek ne fayda, kaldım çaresiz,
Hep aynı hezeyanlar, tekrarlayan acılar,
Azat edermiş gibi yapan siz,
Bir anıdan alıp diğer bir anıya hapseden kimse siz!

Gülşen Göneng

Kolaj

Yanıltıcı ve yaratıcı sezgilerle seçilmiş,
Kırpılmış hayatlardan derlenmiş,
Bir demet şehvet.

Gölsen Göneng

Korku

Sessiz bir ılık; bağırmadan, abartmadan,
Bir dokunuş; ürkekçe, ipeksi,
Ebruli bir yansıma; gizli, çekici,
Ve sen....
Kaybolmaktan korkma,
Varlığımız neye fayda? !

Gölşen Göneng

Maden

Ağızına kadar dolu bir sevgi madeni,
Durmadan deřtiler sevgini,
Hep verdin, boşverdin gerisini.

Gülsen Göneng

Mahkum

Bana, yaktun en zor günlerimde yanımda, dedin.
Seni tansaydm yanında olmaz mıydm, sevgilim?
Geç tanıma suçundan verdiđin müebbet sensizlik,
Neden hala ödeşemedik?

Glsen Gönenç

Maviydim

Maviydim,
Gece mavisini; umutsuz olmayan mutsuzluk,
Karışık olmayan bir giz,
Ölüm kadar uzak, açık mavi...

Siyah oldum,
Gece siyahı; umutsuz mutsuzluk,
Karışık bir giz,
Ölüm kadar yakın, ölüm siyahı...

Gülşen Göneng

Mecbur

Vazgeçerken benden, üzülsün, mecburum dedin.
Ben sana mecburken sevgilim, sen neye mecbursun?

Gülsen Göneng

Morg

Ölülerimi sayıyorum, her gün batımı ve şafakta,
Kesikbaşlar, deniz kızları, katiller, deliler, cellatlar,
Yer kalmasa da hepsi sığıyor bu morga.

Yaşamı taklit ediyorum,
Bunu bir ben biliyorum,
Anlamaz yaşama ayak uyduranlar.

Gülsen Göneng

Mutluluk Çiçeđi

Karanlıđa yürüdün,
Karanlıkta büyüdün,
Ansızın çıkınca gün ışığı görünmez oldun,
Serpilmeye çalıştıkça hep soldun.
Oysaki karanlıktı senin ışığın.

Sen karanlıkta açan mutluluk çiçeđisin;
Seni görmek için kalmak gerekir yapayalnız,
Koklamak için ise sıfatsız.

İnsanın ruhu alışırsa karanlığa,
Sen görüneceksin,
Çıkacaksın aydınlığa.

Gülsen Göneng

Müzik Kutusu

Saçlarım balerin, tenin müzik kutusuydu,
Göğüs uçların, gözbebeklerimin haresi,
Ve dudaklarını koklarken,
Ah işte, tam o an derken,
Birden kapanınca kutu
Ruhum sıkıştı.

Gülşen Göneng

Nefret

Bazı zamanlarda kendinden nefret edebilmelisin,
Bir caniymiş gibi
Acımasız; tiksinti verici,
Gizemli; neden katlettiğini anlamaya çalışır gibi.

Nedenlerini aramalısın kendini bulmak için.

İnsan kendinden neden kolay nefret edemez, bilir misin?
Çünkü sevgi, nefretin büyük kardeşidir.

Gülşen Göneng

Nehir

Kaynağını bilmediğim mutsuzluklar nehirinde,
Zamana tutsak anılarımı yıkıyorum.
Kirleniyor, izler bir türlü çıkmıyor.
Neyin karışığı ödendiği belirsiz bedellerden mandallarla,
Tutku ağaçlarına asıyorum.

Etken anlamsızlıklar dolduruyor, edilgen ruhların boşluklarını artık.
Böyle daha iyiyim.

Gülşen Göneng

Niçin

Niçin ağlama diyorsun bana,
Sevdiğin için mi, sevmediğin için mi?
Bilmiyorum.
Ağlama nedenim de aynı,
Sevdiğin için mi, sevmediğin için mi?
Bilmiyorum...

Gülsen Göneng

Ordu

Güçlendirilmiş hazlar üniformasını giymiş,
Ayağıma batmış paslı umutlarla,
İçsel Titreşimler sınırında,
Aşk konservesi kutularından yapılmış kalkanla,
Yalnızlıkla savaşan
Tek kişilik bir orduyım.

Gülşen Göneng

Oyun

Bu bir oyundur, mutsuzluk oyunu,
Aslında tek başına oynarsın,
Bilsen de kumdan kaleni yıkıp gideceğini,
İzin verisin gelmesine,
Sonra tekrar yaparsın kumdan kaleni, tek başına.
Bu bir döngüdür, mutsuzluk döngüsü.

Gülşen Göneng

Pegasus

Safkan asalet,
Ah, o ne duruş!
Ürkekçe gelirdin,
Toynaklarının sesi geceyi delerken,
Ah, ki o ne geliş!
Sonra o coşku, şahlanış.

Kanatların vardı,
Uçamadık,
Toymuşsun,
Uçmayı bilmiyormuşsun...

Gülşen Göneng

Perdeler

Kapattım perdeleri, ışık girmesin diye,
Azıcık ışık bile, umut demek,
Umut etmekten korkmayı senden öğrendim,
Çok korkuyorum, keşke sabahlar hiç olmasaydı.

Gülşen Göneng

Resim

Çocuk-Adamlar Caddesi'nde,
Zincirleme bir aşk kazası resmediyorum,
Çivilenmiş umutları fırçaya daldırarak;
İbibiksiz horoz,
Kanatsız pegasus,
Yirmiüç ayaklı kirkayak,
Damdan düşmüş aslan.
Her figürde güçlü pigmentler,
Her figürde bitmeyen Pazartesi'ler!

Gülşen Göneng

Sancı

İnzivaya çekilmiş tutku bulutlarında gizli,
Raydan çıkmış bakışlarla beslenen,
Utanç dolu masum sözcüklerle kekeleyen,
Kokusuz ve korkusuz bir aşk sancısı.

Gülşen Göneng

Sandal

Huzursuz, derin mavilikte
Minik bir sandal yüreğim
Çırpınıyor
Fırtınada
Tek başına
Beni alsana yanına!

Gülşen Göneng

Sel

Bir sele kapıldım,
Tutunabilirim ağaç dallarına ama hiç gücüm yok
En iyisi böyle akıntıyla sürüklenmek.
Hem ya onları da köklerinden edersem?

Gülsen Göneng

Seni Sevmek

Seni sevmek...
Bir kitabın ilk cümlesinde takılıp kalmak,
Ve bir daha hiç birşey okuyamamak.

Seni sevmek...
Susuzluktan öleceğini sanıp, bir yudum su içebilmek,
Ve bir daha hiç kanamamak.

Seni sevmek...
Gözyaşından boğulana kadar ağlamak,
Ve bir daha hiç ağlayamamak.

Seni sevmek...
Aşk acısı tamlamasında, sadece acıyı tamlamak.

Gülşen Göneng

Sensizlik

Hayatıma girdin,
Artık hiç çıkamazsın,
Fiziksel bir boşluktur sensizlik kavramı,
İşte bu yüzden sensiz olmak bile güzel!

Gölsen Gönenç

Sentetik Bir Organik Sergi

Kırılğan noktaları kıvrılmış,
Eстетik kaygılar arasında,
İnsana dair sentetik organları kareleyen,
Yaramaz bir fotoğrafçıyım.

Büyük bir sergim var:
Teki buğday, teki okyanus bir çift göz,
Bir elde tam yirmibeş parmak,
Zambak açmış kel kafalar,
Bir ağız var gözün içinde,
Üç delikli burun, biri bilya dolu,
Seksenaltı yaşındaki kadının göbek bağı,
Paslanmış ayaklar,
Nezle olmuş tırnaklar,
Daha sıra gelmemiş ne çok organ var!

Gülşen Göneng

Sızı

İmkansızdı biliyorum:
Hep ince bir sızı,
Yokluğunla başetmek,
Bir ömür boyu...

Sen bana küçüğüm derdin,
Ben sana kuşum.
Ben artık büyüdüm,
Sen ise uçtun.
Ama bu sızı hiç dinmedi.

Gülsen Göneng

Şans

Ne kadar şanslıyız!
Derler ki, her güzel şeyin bir sonu vardır,
Başlamak sona bir adım daha yaklaşımdır,
Demek ki, bizimki hiç bitmeyecek.

Gölsen Gönenç

Şehir

Bütün şehir acımı görüyor,
Geceleri haykırırken bana eşlik ediyor,
Ama kimse görmüyor, duymuyor.
Şehrin bütün acılarını çekiyorum içime,
Herkes rahat uysun diye.

Gölsen Gönenç

Şifre Yumağı

Evet-hayır kodlarıyla yüklü,
Dünyanın anlamsızlığıyla karışmış,
Başkalaşım geçirmiş yüreğindeki
Şifreleri çözeyim derken
Şifre yumağına dolandım.
Nasıl çözüleceğim şimdi?

Gülşen Göneng

Tanım

Hep kaybetme korkusu,
Hiç ulaşamama duygusu,
İşte budur aşk;
Mantığın duygulara sonsuz sorgusu.

Gülsen Göneng

Tutsak Tay

Teslim olmayı nereden bilecekti?
O gözlüğü takıp dolaştırılmamıştı ki!
Hep vahşiydi, hep özgür...

Bilseydi;
İstemediği yerlere gitmenin,
Zorla durdurulmanın,
Saatlerce aynı yerde beklerken akmayan zamanın,
Aniden hızlandırılmanın,
Bunun için kamçılanmanın,
En kötüsü de sahibinin olmasının,
Ne beter olduğunu,
Hiç aşık olur muydu?

Gülşen Göneng

Uçurum

Sanıyorlar ki, kendimi attım da öyle öldüm,
Anlatayım doğrusunu sana iki gözüm,
Uçurumdan ittiler beni, dediler bu bir oyun,
Sonra bir ağaç dalına tutundum,
Kalmayınca tutunmaya gücüm, düştüm

Gülşen Göneng

Uyumsuzluk Süreçleri

Varoluşun imtiyazlarını azaltmıyor, romantizmin mazaretleri,
İç hesaplaşmalar sadece 'içeriden' izlenmiyor artık,
Fütursuzca akan duygular, patavatsızca sunulan çanaklarda demleniyor.
Daha fazla üzerinize almayın, aşırı yükten ezilen kazazedeler,
Plansız gelişmelerin denetimsiz sonucu bu;
Uyumsuzluk süreçlerim.

Gülşen Göneng

Vurgun

İçindeyim.
Yüzme bilmeyen deniz kızı olur mu hiç?
Bu defa başka,
Derinlik sorhoşluğunda vurgun yedim.

Gülsen Göneng

Yalnızlığım

Onu terketmek istediđimi anlıyor,
Beni her gün öldüresiye dövüyor,
Öyle büyük bir aşk ki, onsuz da olunmuyor!

Glsen Göneng

Yanan Gece

Işığın aydınlattı beni, yıldızsızdım,
Gürlemen ürkütmedi beni, ıssızdım,
Diğer geceler senden niye korkuyor, anladım,
Kör boşluğuma düştün, beni yaktın!

Gülşen Göneng

Yangın

Sana gel demiyorum diye,
Kendini yiyip bitiriyorsun,
Biliyorum, için sızlıyor,
Duygusuzum sanıyorsun.

Oysaki seni ne çok seviyorum,
Seni kendimden koruyorum.
Ben sönmez bir yangınım.
Ateşle oynanmaz bilmiyor musun?

Gülşen Göneng

Yazı

Eskiden küçük bir acı için bile sayfalarca yazardım,
Şimdiyse hiç birşey yazamıyorum,
Acılar beni yazıyor.

Gülsen Göneng

Yazık Yazı

Getiremedim bir türlü yazı,
Alnımda kara bir yazı,
Bu da diğerleri gibi oldu, yazık,
Acı bir yazı.

Gülşen Göneng

Yüzleşme

Hassasiyetlerimle yüzleşiyorum,
Haz bahçelerinin arkasındaki gizli bataklıkta,
Karanlık kılıftaki kaygılarımdan akan irinle yıkanırken,
Yalancı güller koparıp, ümitlerimi gömüyorum.

Gülsen Göneng

Zaman

Zaman, akıp giden zaman,
Varolduğunu bilmeden geçirdiğim onbinlerce an.
Geç kalmışız birbirimize;
Ne önemi var?
Aşkın umurunda mı zaman?

Gülşen Göneng

Zorunlu Seçmeli

O kadar da acımasız değildir kader,
En azından seçenekler sunar,
İnsanlar hepsi olsun ister.

Aşk mı, sevgi mi?
Haz almak mı, eğlenmek mi?
Anırmak mı, ağlamak mı?
Dehşete kapılmak mı, korkmak mı?
Atlamak mı, düşmek mi?
Mutluluk mu, huzur mu?
Sen mi, o mu?
Aşk mı, sevgi mi?

Gülsen Göneng